

Çiçek Fırtınası

– redfer · 18 Temmuz 2025

sen duymuyor musun
sen yorgun ve düşkün
hiç düşünmez misin sen
sıcak insan kanı kadar
gül mevsimi kadar
seller yağmurlar kadar sınımsıcak
kırpiklerinin gölgelediği siyah gözlerinden akıttığın
sicim gibi dökülen göz yaşlarını

her anını her duygusunu anlat bana
mor gölgelerin büyüsünü
dilsiz cellatların ikiye böldüğü mahmur uykuları
kan ter içinde uyanırken
anlat bana
rüya iklimlerine dönüşen sanrıları
yıldızların göklerde baş döndürücü bir süratle
akışlarını anlat bana

*

oysa sen kalbimin o ağır elemi hissetmiyorsun
oysa ben sana kavuşmayı umut ederken
oysa senin kalbin perdelenmiş
taş üzerine nakşedilmiş resim gibi
ben ıstırabını yaşarken
sen hayallerini çiziyorsun
ateş almadan ışık salan böceği
kozasını yırtan kelebeği
tohumları uçuran rüzgarı
çiçek fırtınasını
gölge salan bulutu yerden yükselen suyu
kuru toprağın üzerinde hayat taşıyan ırmakları...

ben yaşıyorum
yarım kalmış bir çok şeyi
hiç başlanmamış bir çok sebebi
nedeni olduğun her sürgünden sonrayı
gecelerce üşürken
hep susarken
sırrını sezinlediğim her özlemi
gökler dolusu yerler kadar seni

*

yüreğimde ki gökler öyle koyu ki
öyle gürültülü ki
oysa duygularım yeni bir şafak
erken bir fecir
uzun bir hasretin
çokça hayalinin içinde çırpındığı
derin bir denizini mavi karanlıkları gibi
köpürdükçe köpüren bir umman
tıpkı benim gibi

seni seviyorum gibi
gecede düşüm, gündüzde hayalim olan
o ilk ayrılığı
hoyratça bağrımı kanatan
sineme serpiştirdiğin
o ilk acı sonrasını

sensizlik sonrası
ben yaşıyorum

*

ben hala sana kavuşacağım vakti ümit ediyorum
kasten her günahın kefareti oldu
şimdi ki pişmanlığım
hayaller gibi sönük duygularım
oysa odalar bomboş
sıradan hatıralarla doluyum
çarmıha gerilmiş gibiyim

senden mahrum kaldığım zamankinden
daha az bedbaht değilim
içimde uyanan o müthiş hissin
aşk olduğunu biliyorum

redfer